Contributed by Marea Socialista
zaterdag, 31 juli 2010 - Last Updated dinsdag, 03 augustus 2010

Tengevolge de provocaties van het Colombiaanseregime dat dreigt met een militaire tussenkomst op Venezolaans grondgebied, onder het valse voorwendsel dat Venezuela basissen van de FARC-guerrilla zou herbergen, heeft president Chavez beslist alle diplomatieke relaties met Colombia te vebreken. Het is duidelijk dat het Colombiaans regime eens te meer handelt als een perfecte satelliet van de VS. Verenigde Staten die trouwens op dit moment de militaire maneuvres en de militaristische spanning in alle hoeken van de wereld opdrijven. We publiceren hieronder een verklaring van Marea Socialista, een Venezolaanse revolutionair-marxistische organisatie waarmee de 4e Internationale vriendschappelijke banden onderhoudt. De SAP zal vanzelfsprekend alle mobilisaties steunen, mocht dit nodig zijn. (SAP)

De provocaties van Uribe en de partij van narcotraficanten die het Colombiaans regime domineren drijven de reeds extreem gespannen relatie tussen Colombia en Bolivaraans Venezuela tot het uiterste. De Venezolaanse rechterzijde, de oligarchie en de pro-yankee Venezolanen stellen de houding van president Chavez voor als een electoraal maneuver of als een probleem dat door de regering enkel uit propaganda-oogmerken en chauvinisme wordt uitgebuit.

Nochtans is het overduidelijk dat we de laatste maanden de ene troepenverplaatsing van de VS na de andere zagen, net als een reeks speciale operaties van de Mosad en de CIA op internationaal vlak. Deze zijn geen geisoleerde feiten. Er zijn belangrijke troepenontplooingen bezig in het Midden-Oosten, die Iran bedreigen. Er was de aanval op de humanitaire vloot voor Gaza door het Israelische leger, dat het Palestijnse volk nog meer onder de knoet wil houden. Er is de situatie in Afghanistan, de stijgende spanning met Noord-Korea,...

Het zou naïef zijn om te geloven dat al deze operaties niet onderling verbonden zouden zijn. Het gaat hier om een globale strategie, waarvan ook het heractiveren van en de maneuvers door de IVe vloot van de VS in de Caraïben deel uitmaken, net als de zeven Comlombiaanse legerbasissen die de VS kunnen gebruiken wanneer ze maar willen, of de toelating die de Costa Ricaanse regering aan de VS gaf om 46 oorlogsschepen en 13000 mariniers te stationeren in Costa Rica, het versterken van de militaire basissen op Aruba en Curaçao, de toelating die aan de VS werd gegeven om opnieuw troepen te installeren in Panama, het ontpooien van verse troepen in Haïti,...

Uribe bewijst zijn imperialistische meesters een laatste dienst

Na zijn mislukte poging om zich te laten herverkiezen, bewijst de Colombiaanse president Uribe momenteel zijn laatste dienst aan zijn yankee-meesters. Hij lokt een toestand van spanning en botsingen uit met de regering van Hugo Chavez die kan uitlopen op een ernstig incident, in staat om de lont in het kruidvat te brengen in de ganse regio.

Of de gespierde uitlatingen van Uribe nu van gratuite bravado getuigen of een echte provocatie zijn, de plicht van de revolutionairen is om zich voor te bereiden op het ergst mogelijke scenario. Wij, de

militanten en militantes van Marea Socialista, stroming van de PSUV (Verenigde Socialistische Partij van Venezuela), denken dat het onmogelijk is de precaire vrede te handhaven met voorstellen zoals ze door de Braziliaanse president Lula werden geformuleerd: “De regering van Brazilië zal aan de regeringen van Colombië en Venezuela voorstellen dat ze samenwerken bij het surveilleren van hun grenzen teneinde tot een definitieve oplossing van hun conflicten te komen”, verklaarde de Braziliaanse presidentiële raadgever voor internationale zaken Marco Aurelio Garcia gisteren.

Wij verwerpen deze houding categoriek. Het kan niet dat aan de fascistische militairen van het Uribe-regime toelating zou worden verleend om het Venezolaans grondgebied te controleren. Dit zou een duidelijke inbreuk op de Venezolaanse souvereiniteit betekenen. Het zou betekenen dat we met open ogen in de val van het imperialisme en Uribe stappen. Het zou er bovendien ook op neerkomen dat zijn leugen als waarheid wordt aanvaard.

Om het proces te verdedigen moet de revolutie worden verdiept

De secretaris-generaal van de OAS (Organisatie van Amerikaanse Staten), de pro-imperialistische Insulza, had het lef om publiek te verklaren dat ons continent geen oorlogen meer had gekend in de laatste honderd jaar, abstractie gemaakt van enkele kleinere conflicten zoals de confrontaties tussen Equador en Peru of tussen El Salvador en Honduras. Nochtans heeft hij op cynische wijze de oorlog om Las Islas Malvinas (de “Falkland-eilanden” voor de Britse bezetter) “vergeten”. Deze oorlog, ook al werd hij gevoerd door de Argentijse dictatuur, was een poging om komaf te maken met een van de laatste koloniale enclaves op het continent, een enclave die al meer dan 400 jaar bezet wordt.

Die oorlog, die werd gevoerd door een bende bloeddorstige en laffe generaals, geeft ons net een negatieve les in wat er moet gedaan worden om een revolutionair proces niet te verliezen.

Maatregelen om het ganse revolutionaire volk te mobiliseren om ons revolutionaire proces te verdedigen!

Op het militaire terrein:

Het volk moet gemobiliseerd en getraind worden. Het volk moet sneller van wapens voorzien worden om zo het revoluitonaire ordewoord van bewapening van het volk waar te maken. Alle eenheden (milities) in de bedrijven, op het platteland, de universiteiten, in de wijken, ... moeten bewapend worden. Naast het opvoeren van hun training, moet de order van president Chavez van mei 2009 worden uitgevoerd die bepaalt dat er wapenopslagplaatsen zouden komen op de arbeidsplaatsen, de universiteiten en in de wijken, met de mogelijkheid de wapns onmiddellijk te gebruiken indien noodzakelijk. In alle strijdkrachten moet de meest strikte militaire discipline gecombineerd worden met de meest vrije discussies over de politieke maatregelen die noodzakelijk zijn om de VS-Colombiaanse aanval af te weren, mocht ze zich voordoen.

Op het economische terrein:

Wij juichen het voorstel van president Chavez om geen olie meer te leveren aan de VS in geval van agressie, toe. Nochtans denken wij dat deze maatregel onvoldoende zal zijn om de enorme macht van de yankees te confronteren, ook al is ze in crisis. Daarom stellen wij volgende bijkomende maatregelen voor:

1) Onmiddellijke inbeslagname van alle Comlombiaanse en Amerikaanse goederen, kapitalen en multinationale bedrijven die aanwezig zijn in Venezuela. In het bijzonder deze die verbonden zijn aan de laatste contracten en concessies die werden toegekend aan gemengde bedrijven in de regio van de Orinoco. Arbeiderscontrole op al deze inbeslaggenomen bedrijven (in de petroleumsecor, de industrie, de banksector of de handel).

2) Invoering van arbeiderscontrole in de petroleumsector en de petro-chemie om eens en voor altijd komaf te maken met hun bureaucratisch beheer, net zoals dat gebeurt in de electrische industrie, de voedingssector, enz. Deze maatregel is fundamenteel om deze sectoren verder te kunnen laten functioneren, de productie te kunnen verhogen, en de contra-revolutionaire groepen en de sabotages in deze bedrijven te kunnen stoppen.

3) Invoering van een staatsmonopolie op de buitenlandse handel, zowel voor voeding, medicijnen, als op alles wat nodig is om een industrie op te bouwen die echt onafhankelijk is van het imperialisme.

4) Annulatie van alle publieke schulden ten overstaan van de imperialistische banken.

Op het terrein van de media:

Een verbod op gelijk welke informatie komende van imperialistische media over de evolutie van de aanval als die er komt. Inbeslagname van alle media die dit verbod niet respecteren of die de imperialistische agressoren bevoordelen met hun informatie. Overdracht van deze media aan de revolutionaire sociale bewegingen zoals de UNT (vakbond), andere vakbonden, arbeidersraden, enz.

Op het internationale terrein:

De volkeren en regeringen van Latijns-Amerika en de rest van de wereld oproepen tot solidariteit tegen een mogelijke aanval. Oproepen tot een onmiddellijke internationale mobilisatie van zodra een aanval begint.

Stalin Pérez, Gonzalo Gómez, Andrea Pacheco, Alexander Marín, Juan García, Zuleika Matamoros, Igor Alcalá, Gustavo Martínez, Luisana Melo, Lucero Benítez, Norman Bolcan, Ismael Hernández, Osman Cañizales, Christian Pereira, Jesús Vargas, Efrén Méndez, William Porras, Alí Verenzuela, Lilian Sanguino, Raúl Román, Vicente Osorio, Alexis Peña, Alexis Guerrero, Wilmer Aguilar, Roberto López, Rubén Linares, Vilma Vivas, Franklin Zambrano, Jesús Borges, Nieves Tamaroni, José Melendez, Elio Sayago, Daniel Rodríguez, José Tatá (militanten van Marea Socialista)

De website van Marea Socialista (in het Spaans) kan je hier vinden: http://mareasocialista.com